

Juha Mäntylä
pyrypallon taikaa

Pyrypallon taikaa

Tämän teoksen tuotto lahjoitetaan Hope – Yhdessä & Yhteisesti ry:n toimintaan

Hope toimii vapaaehtoisvoimin yhdessä yhteiseksi hyväksi. Teemme todeksi unelmaa siitä, että lapsilla olisi Suomessa tasa-arvoisemmat mahdollisuudet hyvään arkeen. Jaamme vähävaraisille ja kriisin kokeneille perheille konkreettisia vaate- ja tavaralahjoituksia, sekä lapsille ja nuorille harrastustukea ja vapaa-ajan elämyksiä.

Lahjoitus käytetään harrastusten ja vapaa-ajan virkistystoiminnan tukemiseen.

Juha Mäntylä

Pyrypallon taikaa

© 2018 Juha Mäntylä

Kansi: Tiina Lehtineva

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0675-6

Nissin-Ukon
ja
Veikon joulu

Nissin-Ukko pyyhkäisi pakkasen huurruttamaa, harmaata partaansa: ”Kylältä on löytynyt jotain”, hän sanoi. Muutaman puuskutuksen jälkeen Nissin-Ukko saa kerrottua tarkemmin, kyse oli joulupukista.

”Joulupukki, meidän kylästäkö?”

”Siellä se oli maannut jo useamman päivän.”

Lehdestä hänkin sen oli ensin, aamulla, lukenut. Iltapäivään mennessä tieto löytyneestä joulupukista oli kiirinyt jo kaikkialle, ja moni oli kertonutkin, että olivat ihmetelleet poliiseja.

”Ei ole tämä meidänkään lintukoto enää lintukoto.”

”Se on ollut joku juoppolalli jolla oli jostain syystä joulupukin tamineet”, Nissin-Ukko ärähti ja sylkäisi maahan.

”Älä nyt! Oikein pikkiko entinen?” kyläkaupan rouva kyseli.

”Joo, niin ne puhuvat tuolla.”

”Huomennahan me se nähdään, jos ei pukkia tule niin se oli juuri se pukki.”

”Pah, joku juoppolalli se oli, sano minun sanoneen.”

”Kyllä tätä sietää silti ihan tutkia”, Nissin-Ukko jatkoi ja kaivoi matkapuhelimen taskustaan.

Puhelin tuuttasi pari kertaa.

”Haloo!”

”Uolevi Nissinen tässä, oletko kuullut jo joulupukista?”

”Hä!”

”Joulupukki, kuollut!”

”Hä!”

”Tule tänne kaupalle, jutellaan”, Nissin-Ukkona paremmin tunnettu Uolevi sanoi, löi luurin korvaan ja kirosi kuinka huonokuuloisia tuttaviahänellä oli. Jo sodassa Nissin-Ukko sai kunniamerkin pelkästään siitä, että hän pystyi korvakuvalla erottamaan vihollisen tulon, ja montako sotilasta oli tulossa. Hänen tuttavansa oli toistamaata, hän ei kuullut edes omaa soivaa korvaansa.

II

Nissin-Ukko ja Veikko istuivat kahvikupin ääressä. Pakkanen oli ajanut heidät ulkoa Veikon asuntoon, lämpimään. Nissin-Ukolla itsellään ei ollut minkäänlaista kulkupeliä, ei autoa, traktoria tai polkypyörää, aina hän oli kävelen men-

nyt kaikkialle, mutta tällä kertaa Veikko oli luvannut kyyditä Nissin-Ukon hänen kotiinsa kahvikupin ääreen.

”Niin oletko kuullut, että tästä ihan läheltä löytyi ihka elävä, tai siis kuollut, joulupukki. Sillä oli kaikki tarvittavat pukin varusteet ja se lojui polun varrella. Vaikka suuresti epäilen, että se ei ollut pukki itse vaan joku laitapuolenkulkija kylältä.”

”Miten se sinne oli joutunut?” Veikko sai kysytyä ahmituaan tusinan verran muorin leipomia joulupipareita ja neljännen kahvikupillisen jälkeen.

”Kukaan ei tiedä, se vain makasi siellä. Kaikki raajat osoittivat eri suuntiin. Minä luulen, että se on yrittänyt kiivetä puuhun ja pudonnut. Tippunut oli pukkiparka korkealta, ja kaikki raajat poikki, se oli sattunut se tömähdys.”

”Miksi se olisi kiivennyt?”

”Siinä vieressä oli kuusi.”

”Ööh...”, Veikko mutisi, eikä ymmärtänyt Nissin-Ukon teoriaa.

”No mikä puu kuusi on?”

”Kuusi?”

”Jouluna se on joulukuusi, ei pelkkä kuusi, ja pukithan tykkäävät joulukuusista.”

”Mutta miksi se kiipesi sinne?”

”En minä tiedä, en minä voi tietää mitä pukin päässä liikkui. Tai jos se nyt oli pukki edes”, Nissin-Ukko lisäsi ja oli jo itse uskoa pukkiteoriaan.

”Löytyikö sieltä paketteja?”

”Niin mistä?”

”Kuusen alta, pukithan piilottaa lahjat kuusen alle, josta lapset ne saavat aattoiltana.”

”En minä tiedä, ei lehdessä lukenut.”

”Se selviää pian”, Veikko sanoi ja hörppäsi loput kahvita ja puki toppahaalarin, pakkaskengät, karvahatun ja ylisuuret hanskat käteensä. ”Me lähdetään katsomaan.”

”Minne sinä menet, siellä on niin kylmäkin”, Veikon muori älähti nurkasta.

”Me lähdemme tämän Nissin-Ukon kanssa tapahtumapaikalle. Otahan tuolta pari taskulamppua mukaan”, Veikko sanoi ja viisoi takan päälle.

III

Elohopea oli tippunut kolmeenkymmeneenviiteen ja oli kylmin joulu miesmuistiin. Taivas oli pilvetön, täynnä kirkkaita tähtiä ja kuu mollotti täytenä kirpeässä pakkasillassa.

MITÄ TAPAHTUU KUN KAKSI HIEMAN HÖPERÖÄ
vanhaa miestä kuulee, että joulupukille on sattunut onnettomuus? Onko vaarassa jopa se, että joulu on peruuntumassa, sillä kuka nyt jakaa lahjat?

“Yksi kulkusen helinä, niin minä tulen paikalle, tonttu sanoi. Toinen helinä, te saatte joulupukin nutut ja kun kulkunen helähtää kolmannen kerran tulevat porot ja teidän matkanne voi alkaa.”

Pyrypallon taikaa -joulutarinavihko sisältää kaksi kertomusta siitä, miten joulu voi muuttaa kahden vanhan miehen elämän. On tuiki tavallinen jouluaattoamu, pakkasta on liikaa ja miehet saavat eteensä mahdollisuuden toimia yhdessä maailman halutuimmassa ammatissa, joulupukkina. Vain nämä kaksi miestä voivat saada miljardit ihmiset iloisiksi ja säilyttämään sisimmissään joulumielen.

Vihon toisessa tarinassa on kulunut vuosi, ja miehet ovat lähes unohtaneet edellisvuoden tärkeän työn, kun yllättäen maasta löytyy tonttulakki ja miehet tietävät mitä se tarkoittaa. Tällä kertaa heille annetaan vain yksi tehtävä, mutta se on sitäkin tärkeämpi.

Kansi: Tiina Lehtineva

9 789528 006756

ISBN: 978-952-80-0675-6